

4. Ifall det är tillåtet enligt artikel 34 i skyddsgrundsdirektivet att ålägga innehavare av asylstatus en skyldighet att vid vite klara en integrationsexamen och att innehavare av asylstatus betalar hela kostnaden för integrationsprogrammen, hindrar då inte storleken på lånet som ska återbetalas, med eller utan tillägg av böterna, att målet och den ändamålsenliga verkan för artikel 34 i skyddsgrundsdirektivet uppnås?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandssmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 21 mars 2023 – Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam) mot Guvernul României, Ministerul Finanțelor

(Mål C-179/23, Credidam)

(2023/C 235/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: Guvernul României, Ministerul Finanțelor

Motpart: Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den verksamhet som kollektiva förvaltningsorganisationer bedriver för inkassering, fördelning och betalning av ersättning, för vilken vederlaget utgörs av den avgift som de organisationerna tar ut, ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artiklarna 24.1 och 25 c i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ (mervärdesskattedirektivet), till innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, utgör den verksamhet som kollektiva förvaltningsorganisationer bedriver gentemot rättighetshavarna ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i mervärdesskattedirektivet även om rättighetshavarna, för vars räkning de kollektiva förvaltningsorganisationerna inkasserar ersättning, inte anses tillhandahålla tjänster till de användare som är skyldiga att betala ersättningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22 mars 2023 – Finanzamt T mot S

(Mål C-184/23, Finanzamt T II)

(2023/C 235/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt T

Motpart: S

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär den omständigheten att flera personer som är förbundna med varandra anses såsom en enda skattskyldig person enligt artikel 4.4 andra stycket i direktiv 77/388/EEG ⁽¹⁾, att tjänster som tillhandahålls mot vederlag mellan dessa personer inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatt enligt artikel 2 led 1 i direktivet?
- 2) Omfattas tjänster som tillhandahålls mot vederlag mellan dessa personer under alla omständigheter av tillämpningsområdet för mervärdesskatt när tjänstemottagaren inte (eller endast delvis) har rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt, eftersom det annars föreligger risk för skattebortfall?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EUT L 145, 1977, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Lörrach (Tyskland) den 23 mars 2023 – i arvsförandet P. M. J. T., arvlätare

(Mål C-187/23, Albausy ⁽¹⁾)

(2023/C 235/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Lörrach

Parter i det nationella målet

Berörda parter: E. V. G.-T., P. T., F. T. och G. T.

Tolkningsfrågor

- a) Ska artikel 67.1 andra stycket a i arvsförordningen ⁽²⁾ tolkas så, att därmed även invändningar avses som framförts inom ramen för själva förandet för utfärdande av det europeiska arvsintyget och att domstolen inte kan pröva dessa och att därmed inte enbart invändningar avses som gjorts gällande i ett annat förande?
- b) Om frågan i punkt a besvaras jakande, ska artikel 67.1 andra stycket a i arvsförordningen tolkas så, att ett europeiskt arvsintyg inte får utfärdas, även för det fall att det i förandet för utfärdande av det europeiska arvsintyget har framförts invändningar, och dessa emellertid redan har prövats i arvsintygsförandet enligt tysk rätt?
- c) Om frågan i punkt a besvaras jakande, ska artikel 67.1 andra stycket a i arvsförordningen tolkas så, att därmed varje invändning avses, även om den inte har styrkts i tillräcklig mån och det inte krävs att formella åtgärder för bevisupptagning vidtas avseende denna omständighet?
- d) Om frågan i punkt a besvaras nekande, i vilken form ska domstolen ange skälen till att den avvisat invändningarna och utfärdat det europeiska arvsintyget?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Mainz (Tyskland) den 31 mars 2023 – FT und RRC Sports GmbH mot Fédération internationale de football association (FIFA)

(Mål C-209/23, RRC Sports)

(2023/C 235/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Mainz